

Verslag van de openbare vergadering van de commissie samenleving, gehouden op donderdag 29 november 2007 van 19.30 uur tot 21.15 uur, in de raadzaal van het gemeentehuis te Middenbeemster.

Aanwezig

Dhr. N.C.M. de Lange	voorzitter
Dhr. C.J. Jonges	secretaris/griffier
Mevr. C. van den Berg	PvdA
Dhr. N.J.J.J. Buis	CDA
Dhr. A.N. Commandeur	CDA
Dhr. G.H.L. Heikens	PvdA
Mevr. E. Helder	VVD
Dhr. L.J.M. Schagen	BPP
Dhr. K.C. Visser	BPP
Dhr. W. Zeekant	VVD
Dhr. A. Vonk	notulist (Notuleerservice Nederland)

Op uitnodiging aanwezig:

De heer G.H. Hefting	wethouder
Mevr. S.M. Ruijs-Buskermolen	wethouder

Mede aanwezig:

Dhr. D. Depenbrock	Bureau Companen (agendapunt 7)
Mevr. L. Van 't Kaar	hoofd sector Samenleving

1. Opening

De voorzitter opent om 19.30 uur de vergadering en heet iedereen welkom.

2. Vaststelling van de agenda

De voorzitter stelt vast dat de agenda conform zal worden afgehandeld.

3. Inventarisatie insprekers

De voorzitter meldt dat er geen insprekers zijn.

4. Vaststelling van het verslag van de vergadering d.d. 11 oktober 2007

Tekstueel:

De voorzitter meldt dat er geen tekstuele opmerkingen zijn binnengekomen.

N.a.v.:

Mevr. Van den Berg vraagt naar aanleiding van de opmerking van mevrouw Ruijs-Buskermolen op pagina 4 naar de cijfers van het ketenoverleg. Zij wil het graag opnemen in de actielijst.

De voorzitter stelt vast dat het punt op de lijst zal worden opgenomen.

Mevr. Helder vraagt of al bekend is wie de opvolgster of opvolger van mevrouw Appel zal worden.

Mevr. Ruijs-Buskermolen antwoordt dat de sluitingsdatum voor de sollicitaties 30 november is. De komende maand zal dus pas duidelijk worden of een kandidaat is gevonden.

Mevr. Van den Berg zag op pagina 13 wel de punten van de actielijst zelf genoemd staan, maar daarachter geen korte omschrijving van het onderwerp. Omdat de nummering van de punten nog wel eens opschuift, kan daardoor verwarring ontstaan. Zij zou het daarom op prijs stellen als voortaan in het verslag ook het onderwerp kort wordt vermeld.

De voorzitter meldt dat dit voortaan zal worden gedaan.

5. Ingekomen stukken

Er zijn geen ingekomen stukken.

6. Mededelingen en verslaglegging door commissieleden

Mevr. Ruijs-Buskermolen deelt het volgende mede:

- Oorspronkelijk was de start van het gemeenschappelijke Wmo-loket gepland op 1 januari aanstaande. Die datum blijkt niet haalbaar. Om het goed te doen, is 1 april 2008 een beter moment.
- Er wordt samen met Graft-De Rijp en Schermer hard gewerkt aan het beleidsplan Wmo 2008-2011. Zeevang maakt eigen beleid. Op 17 december aanstaande komt het plan in het college. Als de commissie ermee akkoord gaat, wordt het daarna ter kennisname van de raad gebracht en tegelijkertijd in de inspraak gebracht. Op 27 maart komt het plan met alle resultaten van de inspraak in deze commissie.
- Er is een nieuw gemeentewapen ontworpen. Allerlei zaken moeten daarom worden veranderd. Ook het t-shirtje voor de nieuwgeborenen is aangepast. De wethouder houdt een exemplaar van het nieuwe shirtje omhoog voor de commissieleden en de publieke tribune.

De heer Heikens is op 6 november in Amsterdam naar een bijeenkomst geweest over 'multi-probleemgezinnen'. De wethouder was daar ook aanwezig. Aan de hand van een bestaand voorbeeld werd gekeken welke organisaties bij zo'n geval zijn betrokken. De spreker schrok: het waren er meer dan vijftien. Het was goed om eens bewust te worden van het netwerk dat er om zo'n gezin wordt getrokken. Misschien dat het in Beemster wat minder heftig is. De spreker heeft desgewenst informatie ter beschikking.

Mevr. Van den Berg en de heer Heikens waren op 22 oktober bij de Wooncompagnie. Daar werd vooral uitleg gegeven over financiën. Onder andere werden de effecten van de nieuwe kabinetsmaatregelen duidelijk gemaakt. Tevens werd inzicht gegeven in de keuzes die een gemeenteraad kan maken in de sociale woningbouw.

De spreekster is op 1 november bij de GG&GD van Zaanstreek/Waterland geweest. Er werd voorlichting gegeven over het opzetten van centra voor jeugd en gezin. De wethouder was daar ook. Binnenkort zal het onderwerp hier op de agenda komen.

7. Stand van zaken Woonvisie

De voorzitter introduceert de heer Depenbrock van Bureau Companen. Die zal eerst een presentatie geven. Daarna kunnen technische vragen aan hem worden gesteld en vervolgens kunnen ook politieke opmerkingen worden gemaakt en dito vragen worden gesteld. De tekst van de sheet die wordt geprojecteerd is integraal ter beschikking van de commissieleden gesteld.

Presentatie

De heer Depenbrock vertelt dat zijn bedrijf in het hele land actief is in de advisering van gemeenten en corporaties bij het maken van woonbeleid in de breedste zin van het woord.

Er wordt in de nabije toekomst in Beemster op diverse locaties veel gebouwd. Ook in de bestaande woningvoorraad vinden ontwikkelingen plaats. Bij de doelgroepen verandert ook veel. Dat vraagt om gedegen beleid.

In de afgelopen maanden is een analyse gemaakt van de woningmarkt. Afgelopen woensdagmiddag was er een 'woonforum' met vertegenwoordigers van belanghebbenden om te peilen wat de prioriteiten zijn voor Beemster. Daar is een lijst met thema's uit voortgekomen.

Na de visie moeten er keuzes worden gemaakt. Die wil de spreker hier toetsen. Daarna wordt de visie uitgewerkt tot een concreet verhaal waarbij ook maatregelen worden voorgesteld.

Vanaf 2002 krimpt de bevolking. Het geboorteoverschot groeit nog enigszins, maar zal in de toekomst structureel verder teruglopen. Er verlaten meer mensen de gemeente dan er inkomen. Dat komt voornamelijk door de ontwikkelingen in de woningvoorraad. Vooral jongeren trekken weg, hetgeen een normaal verschijnsel is voor een plattelandsgemeente. Er komen wel gezinnen voor terug. Meest opvallend is echter de uitstroom van senioren. Die is ongebruikelijk. Ze gaan vooral naar Graft/De Rijk en Purmerend. Het lijkt te worden veroorzaakt door het ontbreken van de juiste woningen.

Er is een actuele voorraad van ruim 3300 huizen. Grotendeels bestaat die uit vrijstaande, merendeels ook dure eengezinskooptoningen. Dat verschilt van het beeld in de regio. Alleen Middenbeemster heeft wat meer goedkopere huizen, appartementen en seniorenwoningen beschikbaar dan de rest van de gemeente. In de kleinere kernen zijn de woningen luxe en duur.

Op basis van gegevens van de provincie is een bevolkingsprognose gemaakt. Tot 2012 zijn de verschuivingen in de ontwikkelingen van de doelgroepen niet zo extreem. Er is een lichte groei van jongerenhuishoudens. Het aantal gezinnen neemt af. De groep 55- tot 75-jarigen neemt toe. Na 2012 treedt een sterke daling op in het aantal jongeren- en gezinshuishoudens. De groep 55- tot 75-jarigen blijft toenemen. Vooral de groep 75-plussers neemt daarna enorm in omvang toe. Bij hen neemt ook de zorgvraag fors toe. Dat is een belangrijke factor in de gemeentelijke ontwikkeling.

Gesteld dat Beemster geen instroom zou toelaten, dan zou tot 2020 een hoeveelheid van 580 nieuwe woningen afdoende zijn om aan de vraag door de huishoudensgroei van de eigen bewoners te voldoen.

Er is dus veel vraag naar seniorenwoningen. Voor de gegevens is gekeken naar de woonwensen in het landelijk gebied uit de Omnibusenquête. Er zijn aanvullende vraaggesprekken gehouden met senioren. Het was geen representatieve steekproef, maar het gaf wel een gedifferentieerd beeld van wat men wil. Niet alleen huur, maar ook koop. Niet alleen appartementen, maar zeker ook grondgebonden woningen. Als deze wensen konden worden gehonoreerd, zou dat leiden tot het vrijkomen van veel vrijstaande eengezinskooptoningen waar men nu in woont. De starters kunnen die dure huizen echter niet kopen. In theorie zou dit dus tot een aanbodoverschot leiden. In de praktijk loopt dat iets anders. Het is namelijk in de regio een type woning waar wel heel vraag naar is. Dat leidt dus tot instroom.

Er bestaat een bouwprogramma voor ruim 1500 woningen tegenover de autonome lokale vraag naar 580 eenheden. Dat geeft de gemeente gelegenheid te kiezen. Wat wil men met het surplus? Moet de vraag uit de regio zo goed mogelijk worden bediend?

Er is ook met starters gesproken. Ze trekken weg, maar keren later vaak weer terug als dat mogelijk is. In de huursector bestaan lange wachttijden. Dat is elders in het land ook zo, maar Beemster scoort daarbij slechter dan de regio. Ook de gemiddelde hoge koopprijzen vormen een grote barrière. Er zijn instrumenten om de starters te helpen. De starters die zijn ondervraagd, waren zelf niet erg geporteerd voor de Startersleningen en constructies als KoopZeker. De ideeën voor cascobouw en kleine kavels werden wel enthousiast ontvangen,

maar daarvan is het de vraag of die wel kunnen worden gerealiseerd. Het herbestemmen van vrijgekomen complexen is ook een mogelijkheid. Er zijn nu al wat verouderde seniorenwoningen die door starters worden bewoond.

De ontwikkeling van de aandachtsgroep lijkt theoretisch redelijk in balans met de woningontwikkeling. Het lijkt er zelfs op dat er wat ruimte in de kernvoorraad sociale huurwoningen kan komen. Er is echter ook een grote groep die de stap naar de koopwoning steeds minder goed kan maken. Die blijft dus ook langer in de huurwoning. Dat leidt tot een blijvende druk op de kernvoorraad. Bovendien leidt het nieuw bouwen van sociale woningen tot een instroom van mensen met lagere inkomens. Belangrijker is nog dat bij de ouderen een steeds groter deel van de mensen in de aandachtsgroep terecht komt. De woningvoorraad is juist niet aangepast aan deze ouderen met een lager wordend inkomen. De nodige kwaliteitslag in de kernvoorraad is dus nog belangrijker dan het aantal woningen op zich. Hij kan worden gemaakt in de bestaande voorraad, maar ook via de nieuwbouw.

De grootste wens van senioren en zorgvragers is om thuis te kunnen blijven wonen zolang het kan. Mensen zijn gehecht aan hun omgeving, aan hun sociale netwerk en aan hun huis. Een voorwaarde is wel de aanwezigheid van voldoende voorzieningen. Men beseft dat dit voor de kleinere kernen lastiger is dan voor Middenbeemster. Als er geen ontmoetingsplek is, of geen fysiotherapeut, dan kan dat een reden zijn om te verhuizen. Men wil dan wel naar een appartement of een grondgebonden woning, mits de maten van de binnenruimten redelijk fors zijn. Daarnaast is de buitenruimte van veel belang. Dat sluit niet aan bij de huidige voorraad seniorenwoningen.

Over een aantal jaren gaat de enorme groei van het aantal 75-plussers tot een enorme verschuiving in de woningmarkt leiden. De zorgvraag wordt daarin een belangrijke component. De gemeente heeft veel plannen. Bijvoorbeeld Wilgenhoek in Zuidoostbeemster. Dat plan voorziet in de eigen behoefte, maar ook van elders zullen er mensen naar toe trekken. Na de realisatie van die complexen liggen er dus nog wel restopgaven, al gaat het niet om heel grote aantallen woningen.

In de kleine kernen zijn er geen bouwplannen voor zorggeschikte woningen. Wel werkt daar het project De Verbinding. Het is echter de vraag of dat afdoende is om tegemoet te komen aan de voorwaarden voor voorzieningen.

De voorgaande informatie is ook voorgelegd aan de aanwezigen bij het Woonforum. De voornaamste conclusie was dat er moet worden gewerkt aan vier vitale dorpen met behoud van hun eigen karakter. Sleutelbegrippen zijn een mix van bewoners, een goede woonomgeving en het behoud van het karakter van de Beemster.

De mix van jonge en oude bewoners is nodig voor het duurzaam behoud van het draagvlak voor de voorzieningen. Een school moet ook over tien of vijftien jaar nog functioneren. Mantelzorg moet mogelijk blijven. Het westen en het noorden hoeven niet op slot; voor de eigen bewoners kan nog wel wat worden gebouwd.

De aanwezigen op het forum zagen in dat Midden- en Zuidoostbeemster de hoofdclusters voor wonen met zorg worden, vooral als het gaat om een intensief verzorgingsniveau. In West en Noord kan daar toch niet in worden voorzien. Wel zag men als een kwaliteit dat geestelijk gehandicapten kleinschalig in die kleine kernen konden wonen.

Een belangrijk punt vond men levensloopbestendig bouwen. Ook werd aanbevolen om het gat tussen huur- en koopwoningen zoveel mogelijk te dichten.

De hier geldende '30/40/30-norm' voor nieuwbouw is ook aan het forum voorgelegd. Men vond hem nog steeds passen. Companen is van oordeel dat er een wat te groot aandeel sociaal in zit. De aanvullingen kunnen bestaan uit de huurkoopconstructies en de kleine kavels.

Vanuit het forum wenste men in Zuidoostbeemster toch wel een supermarkt. In de kleine dorpen wil men minimaal toch wel een ontmoetingsplek en een steunpunt dat aansluit bij de activiteiten van De Verbinding. Ook werd genoemd dat duurdere bouw kan bijdragen aan de sociale investering in zo'n wijksteunpunt of een ontmoetingsplek. Dat ligt juridisch wat lastig. De nieuwe Wet RO biedt in de Grondexploitatiewet daartoe echter wel mogelijkheden. Een praktische oplossing is daarop nog niet geformuleerd.

Behoud en versterking van de bereikbaarheid hebben niet alleen te maken met het openbaar vervoer. Er kunnen ook diensten naar de kernen worden gebracht. Een fysiek veilige omgeving, zowel voor jongeren als voor ouderen, valt hier ook onder te scharen.

Het karakter van de Beemster moet worden bewaard. Hoe gaan de gebouwen er straks uitzien? De open structuur is kenmerkend Beemsters. In vergelijking met bijvoorbeeld Purmerend is men hier gewend aan ruimte in en rondom de woning. Dat sluit aan op de kwalitatieve vraag van de senioren. Als daaraan wordt voldaan, dan blijven ze waarschijnlijk in Beemster en stromen zij door. Bijzonder is natuurlijk dat in de kleine dorpen soms grote boerderijen vrij komen. Die zouden kunnen worden ingezet voor hergebruik als appartementencomplex. De beeldbepalende bebouwing wordt daarmee behouden en tevens goed benut.

De spreker vraagt de aanwezigen of zij ook vinden dat dit de belangrijkste thema's zijn voor Beemster.

Eerste termijn

De heer Commandeur dacht altijd dat er voornamelijk werd gebouwd om te voldoen aan de grote lokale vraag. Zelfs in de brochure, de eerste voorlichting naar de burgers, staat pontificaal bovenaan: 'bouwen voor de Beemsterlingen'. Dat is dus niet zo. Iedereen vindt dat er specifiek levensloopbestendig moet worden gebouwd voor senioren. De spreker schrikt er daarom van dat die senioren zodanig zijn gehecht aan hun eigen huizen, dat ze alleen te verleiden zijn tot verhuizen naar forse, ruime nieuwe seniorenwoningen. Dat is vreemd, want via de Wmo is het mogelijk om van allerlei voorzieningen te treffen in de eigen woning. Daardoor wordt de prikkel om de eigen woning te verlaten nog minder. Is het dan wel zinvol veel seniorenwoningen te bouwen? De honkvaste Beemsterling zal zijn eigen woning liever levensloopbestendig maken.

De heer Depenbrock denkt dat de laatste opmerking van de heer Commandeur terecht is. Als de vraag naar seniorenwoningen wordt becijferd, dan zou vrijwel de hele nieuwbouwcapaciteit voor die categorie moeten worden benut. Dat kan natuurlijk niet. Vandaar dat inderdaad serieus moet worden gekeken naar het aanpassen van woningen.

Mevr. M. Ruijs-Buskermolen vult aan dat er in De Verbinding ook naar wordt gekeken. De Wooncompagnie inventariseert in het eigen woningbestand welke woningen aanpasbaar zijn. De volgende stap is om te onderzoeken of koopwoningen met simpele aanpassingen geschikt zijn te maken.

De heer Commandeur is van mening dat dit de betekenis van zijn opmerking versterkt. De Verbinding laat de mensen zolang mogelijk in hun oude vertrouwde woonomgeving. Hoe krijg je die seniorenwoningen, zoals in de Wilgenhoek, dan vol? Wordt er niet voor de leegstand gebouwd? Het gaat dan niet om de 75-plussers, omdat bij die groep de zorgvraag om de hoek komt kijken. Het gaat om de tussengroep van 55 jaar tot 75 jaar.

De heer Depenbrock antwoordt dat de groep senioren zeer groot wordt. Een deel zal wel degelijk voor de seniorenwoningen kiezen. Het aantal nieuwe woningen is niet zo groot dat er als het ware voor 'buiten' wordt gebouwd. Een groep zal zo lang mogelijk in de eigen woning blijven, een andere groep zal noodgedwongen, of als wordt voldaan aan de kwalitatieve voorwaarden vrijwillig, kiezen voor de nieuwbouw. In de interviews met de senioren werd bevestigd dat er een groep is die wel de stap wil maken. Er moet niet zo worden gebouwd als vijftien of twintig jaar gelden. Dan wordt er inderdaad voor de leegstand gebouwd.

De heer Hefting kan zich de eerste vraag van de heer Commandeur goed voorstellen. De spreker hoort het getal van 580 woningen ook voor het eerst. Hij is meteen gaan rekenen. Hoe is dit mogelijk? Beemster levert zijn bijdrage aan Waterlands wonen. Dat is een programma dat loopt tot 2020. Er zullen 6000 woningen in de regio Waterland worden

gebouwd. 3000 daarvan komen buiten de rode contour en 3000 komen daarbinnen te staan. Uitgangspunt is een migratiesaldo van 0. Er wordt van uitgegaan dat in de hele regio geen groei en krimp zal plaatsvinden. Onderlinge verschuivingen zijn wel mogelijk. Met andere woorden: er wordt niet gebouwd voor Amsterdammers of andere randstedelingen. Er is wel een vestigingsoverschot, maar de totale aantallen blijven gelijk. Dat is dus op zich geen reden om meer huizen te bouwen dan die 580.

Maar: er staat geen hek om de Beemster. Daarin zit het antwoord op de vraag besloten. Op sheet nummer 7 is te zien waarom meer moet worden gebouwd dan zou volgen uit de demografische ontwikkelingen en de afspraken in 'Waterlands wonen'. Er is uit die sheet een ontzettende vergrijzing van de bevolking af te lezen. Het leidt niet alleen tot de conclusie dat voor die groep ouderen moet worden gebouwd, maar ook tot de vraag of dat de gewenste samenstelling van de lokale samenleving is. Vooral in de middengroep, de dragers van het verenigingsleven, de dragers van het bedrijfsleven, wordt een groot gat geslagen. Het haalt de vitaliteit uit de samenleving. Daarom moet toch ruimte worden geboden voor instroom. Die zorgt ervoor dat die samenleving vitaal blijft. Daarin zit de argumentatie voor de overmaat aan bouwproductie.

De heer Commandeur merkt op dat de gemeente dan wel aan de gang kan blijven. De spreker ziet elders dat het proces zich steeds herhaalt. In nieuwbouwwijken in Purmerend worden nu alweer scholen gesloten. Er kan toch niet steeds een jonge bevolking worden geschapen? De spreker verwondert zich hierover. Er staat overal: 'woningbouw voor Beemsterlingen'. Dat is dan een beetje misleidend. De bevolking zal hier ook vraagtekens bijzetten.

De heer Hefting kan niet aangeven hoe de bevolking hier op zal reageren. Hij weet wel dat de afgelopen vierhonderd jaar de bevolking mensen van buiten altijd met open armen heeft ontvangen. Nieuwe ontwikkelingen in de landbouw werden altijd geïntroduceerd door boeren die van buiten kwamen. In het verenigingsleven en de politiek gaven mensen van buiten nieuwe impulsen. In de geschiedenis van de Beemster heeft deze factor altijd een belangrijke rol gespeeld.

Het belangrijkste is de opgave die de gemeente zich heeft gesteld als onderdeel van de regio Waterland. Die geeft geen rekenkundige verklaring voor het verschil, maar die geeft wel een inhoudelijke argumentatie voor het hogere getal.

De heer Commandeur wil toch meer helderheid. Er worden 6000 woningen gepland in het kader van 'Waterlands wonen'. Per saldo komt er niemand bij. Hoe kan dat?

Mevr. M. Ruijs-Busker molen verduidelijkt dat dit geldt *voor de regio*.

De heer Commandeur vraagt of er dus in de regio geen mensen bijkomen.

Mevr. M. Ruijs-Busker molen bevestigt dat. Beemster bouwt dus voor de regio.

De heer Commandeur concludeert dat de nieuwe mensen dus uit de regio komen. Die laten dan daar toch woonruimte achter?

Mevr. M. Ruijs-Busker molen merkt op dat er dorpen en gemeenten zijn die niet mogen bouwen.

De heer Hefting vult aan dat het saldo op 0 ook met gezinsverdunding heeft te maken. Dat getal komt nooit onder de 1. Maar gestaag zakt het wel in die richting.

Mevr. Helder stelt vast dat er toch wordt gebouwd voor mensen van buiten Waterland. Er zijn binnen die regio uiteindelijk niet voldoende mensen die een woning zoeken, ondanks de gezinsverdunding en de bouwstop die voor sommige plaatsen geldt. Er ontstaat een overschot aan woningen in Beemster.

Mevr. M. Ruijs-Buskermolen antwoordt dat er wordt gebouwd voor de opgave van de regio Waterland. Het saldo voor heel Waterland is 0.

De heer Depenbrock rekt een voorbeeld voor. Stel dat in heel Waterland per gemeente 500 woningen nodig zijn. In de ene gemeente mag niets worden gebouwd, in de andere kunnen 1000 eenheden worden neergezet. Dat heft elkaar dus op. Dat is wat er binnen de regio Waterland aan de hand is. Een groot deel van de overmaat is dus bedoeld voor de groei in de regio, een klein deel voor de eigen groei.

De heer Heikens verklaart zich wat ongemakkelijk te voelen bij deze discussie. Hij komt ook 'van buiten'.

De voorzitter verklaart dat de heer Heikens Beemsterling is. Anders zat hij hier niet.

De heer Heikens vraagt zich toch af wat deze discussie betekent. Hij is hier ooit komen wonen. Hij zit hier nu in de raad, hij neemt deel aan het verenigingsleven. Wat is de achterliggende gedachte van deze discussie?

De heer Commandeur zegt dat men snel de mond vol heeft van het behoud van 'De Beemster'. Men haast zich daaraan toe te voegen: 'door ontwikkeling'. Hoe dan ook zal Beemster, vooral ook Zuidoostbeemster, ingrijpend veranderen. Dat kan niet worden ontkend. Daar moet een veer voor worden gelaten. Maar om dan te zeggen: groei is prima, bouw maar raak, 1500 woningen (grotendeels voor niet-Beemsterlingen) – dat vindt de spreker op een bepaalde schaal niet zo'n geweldige ontwikkeling. Dat voor de heer Heikens op kleine schaal is gebouwd, of misschien zelfs niet, daar heeft de spreker niets op tegen. Maar dit is op grote schaal. 580 tegen 1550. Dat is nogal wat.

Mevr. M. Ruijs-Buskermolen wijst erop dat dit niet in drie jaar plaatsvindt.

De heer Heikens begrijpt dat de huidige demografische gegevens zijn gebaseerd op de geboortegolf van na de Tweede Wereldoorlog. Het perspectief eindigt bij 2020. Voorzover de spreker weet, gaan na 2020 de cijfers echter drastisch wijzigen. Is dat vooruitzicht meegenomen in het onderzoek?

Er is vastgesteld dat bij senioren behoefte is aan buitenruimte. De spreker vertaalt dat als een tuin voor bloemen en groenten. Hij hoort dat veel mensen juist de zorg daarvoor kwijt willen. Kan buitenruimte dus bijvoorbeeld ook hoogbouw met een dakterras inhouden?

De heer Depenbrock antwoordt dat 2012 als kortetermijnhorizon is genomen. 2020 is als langetermijnbegrenzing gekozen. Voorzover de spreker uit onderzoek en prognoses bekend is, treedt de bedoelde omslag omstreeks 2030 in. De groep 'babyboomers' wordt dan kleiner. Tot 2030 stijgt het aantal senioren nog steeds.

Het begrip buitenruimte vraagt inderdaad om nuancering. Het kan gaan om een ruim balkon, een kleine tuin of een plaats. Een gezamenlijke buitenruimte lijkt het ideaal. Dat blijkt uit de gesprekken met de senioren.

De heer Heikens wil weten of er ook vraag was naar collectief wonen.

De heer Depenbrock heeft daar geen signalen van ontvangen. In andere gemeenten komt het wel voor, maar in heel beperkte mate. Er is een Stichting 55, die mensen vraagt of zij geïnteresseerd zijn in het samen ontwikkelen van dergelijke complexen. De spreker weet dat de stichting hier ook al actief was, maar op een gebrek aan animo stuitte.

De heer Schagen is van oordeel dat er meer dynamiek in zit dan op het eerste gezicht lijkt. Er is vraag naar 800 eenheden, er zullen er 270 tot het jaar 2012 worden gerealiseerd. Juist mensen van buiten die naar de polder terug willen keren, krijgen de eerste jaren daartoe de gelegenheid. De spreker vindt de getallen aan de lage kant.

De heer Commandeur vraagt hoe de heer Schagen aan het getal van 800 komt.

De heer Schagen doelt daarmee op de 800 mensen die op de wachtlijst staan voor een woning.

De heer Commandeur is nieuwsgierig hoe dat zich verhoudt tot de lokale vraag naar 580.

Mevr. Ruijs-Buskermolen verduidelijkt dat die twee zaken moeten worden gescheiden. De heer Depenbrock gaf de echte woningbehoefte aan. De lijst van woningzoekenden bestaat voor een groot deel uit mensen die al wonen, maar die zich hebben gemeld om in aanmerking te komen voor een geschiktere, of aangenamere woning. Dat wil dus niet zeggen dat zij interesse hebben voor elke woning die wordt gebouwd.

De heer Schagen merkt op dat een zittende bewoner die er wel op ingaat, dus een duurdere woning achterlaat die maar weinig kans biedt aan een startende Beemsterling om te kunnen worden gekocht. De spreker ziet dus in de eerstkomende vijf jaar een grotere behoefte blijven bestaan dan die 270 per saldo. Hij blijft het getal van 580 voor die eerste vijf jaar een geflatteerd beeld vinden geven.

De heer Depenbrock verduidelijkt dat het getal van 270 duidt op de groei van het aantal huishoudens in Beemster. Dat getal leidt tot 270 woningen die extra nodig zijn. Dat getal staat op zich los van de woningen die worden achtergelaten. Per jaar vinden binnen de gemeente 5 tot 10 % mutaties plaats. Dat gaat dus om veel grotere aantallen woningen. De heer Schagen heeft gelijk als hij zegt dat het leidt tot instroom van mensen van buiten omdat de luxe koopwoningen niet alleen voor Beemsterlingen beschikbaar zijn. Als er doorstroming op gang komt, dan leidt dat tot instroom van buiten en dat lost het probleem voor jongeren en lagere inkomens niet op.

De heer Schagen is van oordeel dat dit gezien de definitie dus de ondergrens van de voorspelbare ontwikkeling is. Een aantal moeilijk in te schatten effecten komt daar nog bovenop. Dan komt het getal van 580 in een heel ander perspectief te staan. Dat is het zekere volume.

De heer Depenbrock is het met de heer Schagen eens. Als de eigen vraag moet worden opgevangen, dan zal in ieder geval dat aantal eenheden moeten worden gebouwd. Naar het oordeel van de spreker biedt juist de overmaat de kans om voor de andere doelgroepen, de lagere inkomens en de starters, iets extra's te doen. Het geeft meer ruimte, er komt meer dynamiek in de woningmarkt. Zo kunnen ook meer mensen aan woonruimte worden geholpen. Dat slaat los van de grootschaligheid en het karakter van de bebouwing.

De heer Zeekant concludeert dat luxe woningbouw de keuze onderhoudt die is gemaakt. De behoefte van 580 is eenderde van het totaal van 1550. Dat is ongeveer 28%. Dat is wat er wordt gedaan. De luxe bovenbouw en de bouw in het middensegment onderhouden het laagste segment. Dat is de bouwlogica. De gemeente is niet in staat om alleen maar goedkope woningen te bouwen. De mix bepaalt dat.

De heer Hefting sluit zich aan bij de woorden van de heer Zeekant. Hij koppelt er een verzoek aan de heer Depenbrock aan. De heer Depenbrock heeft bevestigd dat het getal van 580 eigenlijk een minimum is, maar dat de eigenlijke behoefte groter is. Er is echter ook duidelijk welke discussie gaat ontstaan. De twee getallen zullen met elkaar worden vergeleken. De spreker vreest dat in de publieke opinie moord en brand zal worden geschreeuwd over de aantallen woningen die Beemster van plan is te gaan bouwen. Want: 'er is wetenschappelijk is aangetoond dat er maar 580 nodig zijn'. De wethouder heeft niet veel zin in dergelijke discussies in het openbaar. Natuurlijk moet de heer Depenbrock achter zijn nota kunnen blijven staan, maar misschien kunnen er een minimum-, een midden-, en een maximumvariant in worden opgenomen met de redenen daarvoor, gekoppeld aan de

opgave die vanuit Waterland bestaat. Dan is een en ander beter met elkaar in verband en in verhouding gebracht. Zoals het er nu staat, is het lastig naar buiten toe te verkopen.

De heer Zeekant suggereert dat er misschien ook moet worden aangegeven dat er een kwalitatief verzorgingsniveau moet zijn. In de kleine kernen kan door het toevoegen van woningen een mix worden opgebouwd waardoor de verzorging op niveau kan worden gebracht. Zuidoostbeemster zonder goede school is niets.

Ook de heer Zeekant hoort in de discussie anders al roepen: er zijn maar 580 woningen nodig en ze gaan er 1550 bouwen!

De heer Depenbrock is het eens met de heer Hefting. Een dergelijke nuancering doet de feitelijkheid geen geweld aan.

Het woonforum heeft eigenlijk ook gezegd wat de heer Zeekant naar voren brengt. Het is alleen niet zo dat het bouwen van 20 of 30 woningen het draagvlak voor een supermarkt betekent. Binnen de grenzen van wat mogelijk is, zal er aandacht aan worden besteed.

De heer Hefting vult aan dat men uit het hoofd moet zetten dat een volledig voorzieningspakket in Zuidoostbeemster kan worden gerealiseerd. Dat heeft niet eens zoveel met het aantal inwoners te maken. Een van de verkoopargumenten voor de Zuidoostbeemster is: waar kan men nog landelijk wonen met alle stedelijke voorzieningen op loopafstand? Daar heeft de middenstand geen schijn van kans.

De heer Zeekant merkt op dat dat geheel duidelijk is.

De heer Buis vraagt wat er gebeurt met de vergrijzing tussen 2020 en 2040. In publicaties heeft de spreker tegenstrijdige prognoses gelezen. In het ene geval wordt gesproken van een hoogtepunt rondom 2020, in het andere valt de piek op 2038. Waar wordt hier van uitgegaan? Heeft dat invloed?

De heer Depenbrock weet niet exact wanneer hier het hoogtepunt valt. In ieder geval wel na 2030. Natuurlijk heeft de omslag invloed, maar het duurt nog een hele tijd daarna tot de groep gereduceerd is tot het huidige niveau. Levensloopbestendige woningen zijn dus wel op hun plaats.

De heer Buis stelt vast dat er na het omslagpunt een heel ander perspectief ontstaat voor de seniorenwoningen en de woningen die overblijven voor starters.

De heer Depenbrock is dat met de heer Buis eens, maar in het onderzoek is zover niet vooruit gekeken.

Tweede termijn

De heer Zeekant vraagt naar de verdere procedure. Er komt nog een aanvulling. Wordt de visie daarna officieel?

De heer Depenbrock antwoordt dat naar aanleiding van wat hier en in het woonforum is gezegd, de belangrijkste thema's zullen worden aangescherpt en dat daar voorstellen voor de concrete uitwerking aan toe zullen worden gevoegd. Daar zal in de eerste twee maanden van 2008 aan worden gewerkt. In maart zal het weer aan het college en de raad worden voorgelegd.

De heer Zeekant heeft in een vakblad gelezen dat de kans bestaat dat woningen die na 2005 zijn gebouwd, een grote invloed zullen krijgen op de doorstroming. In 2005 werden namelijk de normen voor hoogten en volumes verruimd. Wat nu wordt gebouwd, heeft een heel andere kwaliteit dan wat er tot 2005 werd gebouwd.

De heer Depenbrock is van mening dat dit op zich geen nieuw verschijnsel is. De woningen van 10 jaar geleden waren ook weer ruimer dan de huizen van voor die tijd. Er zijn altijd perioden in de bouwgeschiedenis die populair zijn. Omgekeerd zijn er woningen uit bepaalde periodes minder gewild. Er zijn altijd delen van de bestaande voorraad die niet zo in trek zijn. Dat geeft op zich een kans voor mensen die willen doorstromen.

Mevr. Van den Berg heeft uit de presentatie begrepen dat in Middenbeemster de verhouding tussen de goedkopere en de andere woningen uit balans is in vergelijking met de rest van het land. Oudere mensen willen hun woningen wel verlaten voor relatief grote nieuwe seniorenwoningen, maar zij laten duurdere woningen achter. Moet de '30/40/30-verdeling' in de nieuw te bouwen wijken daarom niet anders worden geïnterpreteerd? Komt die verdeling onder druk, of blijft hij redelijk?

De heer Depenbrock is niet uitgegaan van die verdeling. Die keuze is gemaakt door de lokale politiek. Het is ook aan de raad om te bezien dat er eventueel van moet worden afgeweken. Hij kan zich dat voorstellen, maar naar zijn persoonlijke mening is het vooralsnog niet nodig van die norm af te wijken.

Er kan voor een extreem afwijkend programma worden gekozen, of juist voor heel veel sociale woningbouw, of voor heel veel in het topsegment. In de praktijk blijkt dat vaak niet haalbaar, of het wordt verstoord door in- en uitstroom. Een programma middelt zich in de praktijk vrijwel altijd uit naar een mix van goedkoop, middensegment en duur. 30/40/30 is geen bijzondere verhouding. Wat betreft het onderzoeksbureau gaat het bij die 30% goedkoop dan zowel om huur als koop. 30% van 1550 woningen betekent trouwens een behoorlijk aantal goedkopere woningen; zo'n 450 stuks. De eigen behoefte aan goedkope woningen kan daarin zijn plek vinden. Dat kan zeker met de sturingsmogelijkheden die er juist in de goedkope voorraad zijn.

De heer Heikens informeert of de heer Depenbrock de meest recente nieuwbouwplannen ook langs de meetlat heeft gelegd. Zo ja, heeft hij daar dan ook een waardeoordeel aan gehecht? Aan het college vraagt de spreker of de visie aanleiding heeft gegeven om de plannen inhoudelijk te veranderen.

Mevr. Ruijs-Buskermolen antwoordt dat de visie er formeel nog niet ligt. Hij speelt nog niet mee bij de plannen. Met de plannen van Leeghwater moet voorlopig nog verder worden gewerkt.

De heer Heikens heeft de plannen dinsdag nog gezien. Zij zijn redelijk concreet. Die gaan nu de inspraak in. Is er in de gegevens die hier vanavond zijn gepresenteerd geen aanleiding te vinden voor het college om daarin nu al te gaan sturen?

Mevr. Ruijs-Buskermolen is van mening dat ook op een andere manier kan worden gestuurd. Bijvoorbeeld met speciale leningen om de stap naar de koopmarkt te maken. Dat is ook een instrument om de woningen beschikbaar te maken voor de doelgroep.

De heer Depenbrock geeft aan dat een programma zal worden opgesteld van wat eigenlijk nodig is. Dat wordt inderdaad naast de bestaande plannen gelegd. Op een deel van de plannen kan nog worden gestuurd. Een ander deel ligt gewoon vast. Er komt dus een handvat om vervolgpunten eventueel bij te sturen. Er zit in de plannen voor Zuioostbeemster zoveel flexibiliteit qua prijscategorieën en woninggroottes, dat er geen ingrijpende veranderingen in nodig zijn.

De heer Visser merkt op dat niet alleen uitstroom naar het zuiden plaats vindt. Die gaat ook in de richting van het noorden. De woningen zijn daar beter betaalbaar. Het is de eerste keer dat kan worden gereageerd op wat er dinsdagavond is getoond. Wat betreft seniorenwoningen is er misschien nog iets aan toe te voegen. In het vorige plan Leeghwater stonden aan het eind van de Eenhoorn woningen waar aan de zijkant van die dakpannen aan hangen. Dat zijn ideale woningen voor zowel jongeren als ouderen. In de

nieuwe plannen waren er, voorzover de spreker zich kan herinneren, slechts zes woningen met alle voorzieningen op de begane grond. Wat betreft de BPP mogen dat er wel zestig worden. Zij zouden daar prima passen. Er wordt dan ook iets concreets gedaan. De fractie is ook van mening dat in de Zuidoostbeemster een kleinschalige buurtsupermarkt op zijn plaats zou zijn. Inderdaad kan men lopend of fietsend boodschappen doen in Purmerend, maar dat gaat momenteel wel met levensgevaar gepaard. Vrijkomende boerderijen zouden moeten worden benut voor nieuwe bestemmingen. Ze komen echter op de markt en zijn dan ontzettend duur. Het is moeilijk om daar betaalbare woningen van te maken. Als agrariër wil de spreker erop wijzen dat het goed zou zijn als de oude en de nieuwe boer op één erf kunnen wonen. De huidige regels maken dat erg moeilijk. De spreker hoorde de wethouder zeggen dat nieuwe impulsen altijd door nieuw gekomen bewoners werden ingebracht. Daar wil de heer Visser bij gelegenheid nog eens met de wethouder over spreken. In het verleden waren er ook ingezetenen die impulsen gaven. Wordt met de regio ook de stadsregio Amsterdam bedoeld? De spreker weet twee concrete gevallen van huurwoningen waar mensen uit Amsterdam in zijn komen wonen. Feitelijk is de regio groter dan Waterland.

Mevr. Ruijs-Buskermolen antwoordt dat de laatste opmerking van de heer Visser correct is. De woningmarkt is open binnen de stadsregio. Dat geldt zeker voor de huursector; 70% van de beschikbare huurwoningen mag bij voorrang worden toegewezen aan de eigen inwoners. Dat staat los van de woningopgave voor de lokale regio.

De heer Hefting vindt dat bij voorzieningen in Zuidoostbeemster een onderscheid moet worden gemaakt tussen de behoeften en wat ooit rendabel zal zijn. De gemeente moet niet op de stoel van een startende ondernemer gaan zitten, maar in alle redelijkheid is te voorzien dat er ter plaatse geen draagvlak is voor een breed voorzieningenniveau. In het kader van de Verbinding kan wel iets worden gedaan. Daarop moet waarschijnlijk worden gestuurd.

De heer Commandeur merkt op dat er een uitstekend systeem van rijdende winkels is. Een super in Zuidoostbeemster is te gek voor woorden. 500 meter verderop zijn ze te kust en te keur te vinden.

Mevr. Ruijs-Buskermolen vult aan dat het de bedoeling is dat er een wijksteunpunt komt in Zuidoostbeemster. Daar kan een winkelvoorziening worden gerealiseerd.

De heer Visser gaat het niet alleen om de voorzieningen. Het gaat er ook om dat de mensen op hun plek blijven. Ze moeten vooral de Beemsterbrug niet passeren. Er zou voor moeten worden gezorgd dat daar minder verkeer komt.

De heer Hefting wil de discussies over de verkeersafwikkeling van Zuidoostbeemster en het kunnen samenwonen in een boerderij van de oude en de nieuwe boer graag op een andere plaats voeren. Zij zullen aan de orde komen in het nieuwe bestemmingsplan voor het landelijke gebied dat volgend jaar zal worden behandeld.

In het plan Leeghwater zijn keuzen gemaakt die strikt genomen niet stroken met de 30/40/30-verhouding zoals die vastligt in het collegeprogramma. Voor Zuidoostbeemster is dat wel gelukt. In het beeldkwaliteitsplan De nieuwe tuinderij is dat ook gebleken. De spreker heeft de vraag van mevrouw Van den Berg geïnterpreteerd als een vraag of de grens tussen de laagste en de middencategorie wel op het juist niveau ligt. Dat kan een discussie zijn, want die grens is geen hard gegeven. In het genoemde plan ligt die grens nu op 220.000 euro. De bovenkant van het onderste gedeelte kan nog worden afgetopt met maatregelen als startersleningen en koopzekerwoningen. In de koopsector kan de grens dan onder de 170.000 euro uitkomen. In de huursector komt hij dan onder de zogenaamde aftoppingsgrens. Dit wordt ook gestaafd in de woonvisie. Voor plan Leeghwater III kon van al deze mogelijkheden geen gebruik worden gemaakt. Er is daar een programma ontwikkeld dat vooral recht doet aan de plek aan de rand van het dorp. Het ziet er naar uit dat dit de rand van het dorp zal blijven. Daarom is erg veel aandacht besteed aan het beeld: hoe ziet die rand eruit, hoe wordt de entree tot het dorp? Hoe kon

tevens een aantal doelgroepen worden gefaciliteerd? De CIR-woningen, de vrije kavels en de verplaatsing van Zonnevanck zijn daar voorbeelden van. Het is een klein postzegelplan. Het is moeilijk om daarin alle doelgroepen te bedienen. Dat wordt ruimschoots gecompenseerd in Zuidoostbeemster.

De voorzitter constateert dat de vraag van de heer Visser over de prijs van de stolpen hier eigenlijk niet kan worden beantwoord. Die prijsvorming is een gevolg van de marktwerking, waar hier niet veel aan kan worden gedaan.

De heer Commandeur vraagt wanneer er een soort toewijzingsbeleid komt. Hij dacht er deze avond wat over te horen.

Mevr. Ruijs-Buskermolen antwoordt dat de raad de regels al ongeveer drie jaar geleden heeft vastgesteld. Er is toen gekozen voor een inschrijvingslijst. Iedereen heeft een nummer. Er staan nu ongeveer achthonderd mensen op. Als er nieuwe koophuizen worden gebouwd, worden de mensen op de lijst aangeschreven. Zij mogen als eerste reageren. Wie het hoogst op de lijst staat, is het eerst aan de beurt. Dat geldt voor alle categorieën van woningen.

De heer Schagen merkt op dat het hier ging om een model waarbij niet op invloed van buitenaf is gerekend. Hij moest denken aan de discussie van een tijd geleden met de ISW over de ontwikkelingen op de langere termijn. Als er grote problemen moeten worden opgelost, dan moeten vrij ingrijpende dingen worden gedaan in de infrastructuur. Dan moet vaak worden toegestaan dat er meer mensen komen wonen, omdat die ingrepen dan betaalbaar worden. Er zijn dus effecten van nog niet voorziene ontwikkelingen te verwachten, die de woningbehoefte heel sterk kunnen beïnvloeden. Op dit moment is bijvoorbeeld een grote instroom te zien van Polen en mensen uit andere toetredingslanden van de EU. Zij zullen hier misschien langere tijd verblijven.

De heer Depenbrock wijst erop dat er in de Woonvisie niet voor niets een periode van vijf jaar en van vijftien jaar vooruit wordt gekeken. Over een periode van vijf jaar is redelijk nauwkeurig in te schatten hoe de woonwensen en de bevolking zich ontwikkelen. De tijd daarna wordt al wat waziger. Vandaar ook dat zo'n Woonvisie na een jaar of vier weer onder de loep moet worden genomen en zonodig bijgesteld.

De heer Hefting vindt de laatste opmerkingen van de heer Schagen een ondersteuning van het betoog dat de heer Depenbrock vanavond heeft gehouden. De heer Schagen duidde op een bijeenkomst in Volendam van jongstleden juni waar het ging over de mogelijkheden van het opstellen van een regiovisie voor 2020 - 2040. Er worden nu scenario's uitgewerkt die in een discussiestuk worden vevat. Dat stuk zal aan de diverse gemeenteraden worden aangeboden. Waarschijnlijk zal het in januari in de commissie grondgebied worden behandeld, maar misschien moet het stuk wat breder worden uitgezet.

De voorzitter stelt vast dat de leden van de commissie en de aanwezige leden van het college voldoende stof hebben aangereikt om de Woonvisie aan te kunnen vullen. Na de verwerking gaat het stuk de geschetste procedurele route in. De spreker dankt de heer Depenbrock voor zijn inzet.

8. Bepaling welke agendapunten bestemd zijn voor de komende raadsvergadering en onder welke categorie deze punten moeten worden opgenomen

De voorzitter stelt vast dat er geen agendapunten voor de raad hoeven te worden geagendeerd.

9. Actielijst commissie samenleving

De voorzitter loopt de lijst na.

Punt 1, de aanpassing van de subsidieverordening, gaat naar de eerste helft van 2008. Dat geldt ook voor punt 2, over de jeugdhonken in de dorpskernen. Punt 3, het jaarverslag van de Stichting Werelderfgoed Beemster kan aan de orde komen op woensdag 16 januari 2008 om 20.00 uur in het voorlichtingscentrum. De raad heeft een uitnodiging ontvangen van de stichting om op die avond te worden geïnformeerd. Mocht er na die bijeenkomst toch nog behoefte zijn aan nadere toelichting, dan kan de stichting daartoe alsnog worden uitgenodigd. Misschien is dat niet meer nodig na die woensdagavond.

De heer Visser merkt op dat uit de uitnodiging niet is op te maken dat het actiepunt van 31 januari vervalt. Hij heeft de notulen van 6 september nog eens nagelezen. Er werden vragen gesteld die zorgelijk van inhoud waren. Antwoorden, zo mogelijk schriftelijk, werden toegezegd. Tot op heden zijn deze antwoorden niet gekomen. De zaak blijft zorgwekkend. De commissie heeft alle recht om zaken te eisen. Dat moet *hier* gebeuren.

De voorzitter zegt dat het de leden van de commissie vrij staat wel of niet van de uitnodiging voor 16 januari gebruik te maken. De uitnodiging aan de stichting voor 31 januari blijft daarnaast staan.

De heer Commandeur is van mening dat beide mogelijkheden kunnen. Hij is van plan aan de uitnodiging van de stichting gehoor te geven. Het hoeft geen prestigestrijd te worden, maar de commissie wilde de stichting graag hier hebben. Na de bijeenkomst bij de stichting kan worden bezien of dat alsnog moet gebeuren.

De heer Visser zegt dat zijn fractie er ook zal zijn op 16 januari. Hij wil echter dat de uitnodiging aan de stichting voor 31 januari ook op de agenda blijft staan.

De voorzitter herhaalt dat hij dat zojuist heeft toegezegd. Hij vervolgt de behandeling van de actielijst.

Punt 4, over de welkomstborden, kan in een volgende commissievergadering aan de orde komen.

Dat geldt ook voor punt 5, het tegengaan van comadrieken door de jeugd.

Mevr. Van den Berg wil graag De Verbinding op de actielijst zien geplaatst. Zij heeft daar al een paar keer om gevraagd. Ook vanavond is er vaak naar De Verbinding verwezen. De spreekster wil graag een wat bredere toelichting horen over de gang van zaken. Zij heeft de eerste nieuwsbrief ontvangen, maar de inhoud daarvan is erg summier.

Mevr. Ruijs-Buskermolen wijst erop dat zij heeft toegezegd dat als er na de nieuwsbrief nog behoefte bestond aan nadere informatie, zij daaraan wilde voldoen. De heer Van Eekhout kan worden uitgenodigd voor een presentatie.

De heer Commandeur wil weten of het voorstel van mevrouw Van den Berg gedragen wordt door de rest van de commissie.

De heer Heikens meldt dat het een verzoek van de hele fractie is. Dat scheelt weer.

De voorzitter stelt vast dat de meerderheid van de commissie het voorstel van mevrouw Van den Berg steunt. Het onderwerp zal dus op de actielijst komen.

10. Rondvraag

De heer Visser vraagt of er in regioverband ontwikkelingen zijn te melden over de Moedige Moeders. Hij blijft verontrust over de gebeurtenissen in de drugscene. De fractie zou het op prijs stellen als de Moedige Moeders een herstelhuis van de grond zouden kunnen krijgen.

Mevr. Ruijs-Buskermolen heeft van haar collega in Zeevang begrepen dat in die gemeente een opvanghuis van de Moedige Moeders gaat komen.

De heer Commandeur vraagt hoe het staat met het Hospice.

Mevr. Ruijs-Buskermolen kan op dit moment nog geen duidelijke uitspraak doen. Het project is een onderdeel van De Verbinding. Waarschijnlijk kan er wel een hospice in Beemster worden gevestigd. Het moet nog nader worden uitgewerkt. De spreekster zal er iets over melden zodra dat kan.

De spreekster vraagt naar de mail die de fractievoorzitters van mevrouw Meijering hebben ontvangen. Die vraagt of elke fractie één lid kan afvaardigen naar de jury van de vrijwilligersprijs. Alleen het CDA heeft gereageerd. Het is kort dag. Zij wil na deze vergadering graag een datum voor de eerste jurybijeenkomst vastleggen.

De voorzitter stelt vast dat mevrouw Helder vanuit de VVD wordt afgevaardigd. De heer Visser vertegenwoordigt de BPP.

De heer Heikens kondigt aan dat er vanuit de PvdA natuurlijk ook iemand zal deelnemen, maar hij kan nog niet aangeven wie.

12. Sluiting

De voorzitter dankt alle aanwezigen voor hun bijdragen en sluit de vergadering om 21.15 uur.